

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділей і руских свят о 5^{1/2} год. пропуді.

Редакція адміністрація і експедиція «Руслана» при ул. Осоловських ч. II. (партер) (фронт на ул. Тихої). Експедиція місцева в Агенції Соколовского в сажажі Гавсманна.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надслані» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Внутрішнє політичне положенє.

(X) Парляментарна перерва, назначена правительством наслідком замкнення сесії держ. ради для втихомирення політичних сторонництв, добігає до кінця. Вправді ще не назначений речинець скликаня держ. ради, одначе можна сего сподіватися вже в найближших днях. Годить ся отже тепер застановити над тим, чи досягнуто задуману правительством ціль втихомирення парламент. сторонництв і забезпеченя дальшої спокійної сесії, — чи втихомирили ся Чехи, котрі дали пірвати ся до галабурд і тим способом довели до замкнення сесії, — чи Німці, котрі в дійсности так само ударемнювали законодатну роботу, хоч намагали ся все винувати за те звалити на Чехів, будуть задоволені заявою правительства, що адміністрація має бути визволена зпід всяких побічних впливів.

На наш погляд ані одні не втихомирили ся, ані другі не заспокоїли ся. В часі сей парламент. перерви утворив ся Слав. Союз, до котрого ввійшли також всі чеські сторонництва, а сей союз поставив собі відразу задачу повалити міністра-президента бар. Бінерта і заявив, що не думає позбутися права подавати наглі

внесеня. Вправді др. Шустерніч, один з провідників сего союзу, зазначив, що цілю союзу не є обструкція, лише опозиція, бо й опозицію можна повалити кабінет, одначе всеж ціла організація має войовничу ціху, хоч, як ми се вже зазначили, ми не піримо в тривкість сей організації і в її успішність. Чеські сторонництва, котрі входять в її склад, будуть рішучо поборювати законне управильненє язикового питаня в Чехах на основі національного розмеженя краю, бажаного Німцями.

Якнебудь утворенє Слав. Союзу не дає поруки тривкості, затривожило оно Німців, котрі тепер знов вильно заходять ся коло зєдиненя всіх німецьких сторонництв. Християнські суспільники, котрі доси доволі предметово відносили ся до змагань славянських народностей, починають також нахилити ся до сего німецького зєдиненя і виступили з пропозиціями до провідників німецьких вольнодумців в справі не тільки зєдиненя німецьких сторонництв але й утвореня великого союзу для забезпеченя законодатної праці в польській палаті.

Німецькі сторонництва сподівали ся, що до них зверне ся правительство, що би з їх підмогою забезпечити ухваленє пропозицій про побір новобранців, а також

інших народо-господарських пропозицій, як і пропозиції про суспільну безпеку. Однак правительство не відносило ся до німецьких сторонництв з такими домаганями і мабуть хоче виждати, яке становище займе новоутворений Слав. Союз, або може й також вірити в тривкість сего союзу.

Тимчасом німецькі сторонництва в того погляду, що треба би заздальгидь довести до проясненя політ. положеня, а колиб спроможність до успішної законодатної роботи в держ. раді не була забезпечена, в такому случаю зовсім непорадно було би скликувати держ. раду. Подібний погляд висловила недавно, як ми се зазначили, пражска Union, вказавши на се, що з огляду на заграничне положенє не було б порадно, щоби в державній раді відбували ся подібні події, як перед замкненєм попередньої сесії.

Державна рада мала би тепер полагати дійсно важні справи. В кожній иній державі вважали би з огляду на міжнародні справи за найважливішою задачею ухвалити побір новобранців. Відомо також, що угода між Австро Угорщиною і Туреччиною вже заключена, а турецький парламент ухвалить тепер затверженє сей угоди. Задачею парламентів обидвох держав Австро-угорської монархії було б тепер ухвалити

3 творів педагогів.

Уряд учителя за Овербергом.

(Конець).

Чи ж не повинен я бути святим, щоби міг стати ся відповідним орудієм в руці Всевишнього до веденя їх до святости?

Я є учителем, се значить: мені повірено скарб до переходаня, котрий є тисяч разів дорожший, ніж всі проминаючі скарби світа разом взяті. Скарб, котрий придбав мій Господь і Спаситель своєю святою кровію, за котрий віддав своє святе житє, тим скарбом є невинні, очищені і освячені душі, в котрих відновив ся образ Бога в первісній своїй красі, душі, які бачу у многих моїх учеників. Сей дорожчий скарб повинен я помочти заховати, щоби не змарнував ся, о сей дорожчий образ повинен я старати ся, щоби не сплямив ся, а з плям наколиб они на нїм зявили ся, о скілько се можливо, скоро очистив. Наколиб мені земський король поручив свій в шире золото оправлений, дорогими каменями вивисаджений, мальований образ до переходаня перед злодіями, брудом і знищенєм, чи ж не був би я старанним, обережним і чуйним, щоби подбав про сю проминаючу, неживу подобизну смертного чоловіка, котру мені повірив король земський до переходаня, щоби не згубила ся, або не улягла знищеню?

Чи ж можу бути досить обережним,

старанним, коли повірив мені понад всі дорожчости і золото дорожше добро, кровію мого Спасителя очищене, Его смертию відкуплене, Ним так дуже улюблене, живий, безсмертний образ вічного короля, щоби я его зберіг неушкоджено і чисто?

Я є учителем, се значить: мені поручено і наказано, щоби я мав надзир над живою святиною святого Духа, якими є мої через заслуги Ісуса освячені ученики. Маю ті освячені, живі святині, супроти котрих велчавна Соломоном збудована святина є тільки марним румовищем, божественному духови далеко приємнішим і вмістнішим мешканєм, ніж всі святині збудовані руками людськими, в котрих присутність Творця об'являє ся о много чудовійше, ніж казалася ся димом і огнем при посвяченю святині Сол мона; ту повинен я очистити і чистою старати ся заховати перед всім, що найчистішому Духови могло би ся не подобати, щоби мав тривале уподобанє в ній замешкати. Чи ж брудні руки не скаляють чистого платка? Чи ж можна брудними руками чисто мити?

Як мушу очистити ся від всеї гріховної нечистоти і старати ся заховати сю чистоту, щоби святиною Бога у моїх учеників очистити і чисто заховати?

Я є учителем, се значить: я повинен після мого покликаня, свого уряду, своєї власної присяги бути провідником і товаришем много молодих, недосвідчених і нерозумних путників в небезпечній по-

дорожжю до їх вітчизни, небесного Єрусалима. Від мене повинні они научити ся, що тут не мають тривалого місця, що на землі они є чужинцями, що небо є їх вітчизною. Маю їм показати найпростішу дорогу до їх вітчизни, познакомити їх з широкими і вузькими манівцями, по правій дорозі все йти на перед них, словом і приміром додавати їм відваги, не звертаючи уваги на всі прикраси і труди, поступати по дорозі за моїм і їх Спасителем, котрий йшов поперед нас всіх, аж доведу їх по щасливо відбутій подорожжю до їх вітчизни.

Горе мені, коли я є сліпим провідником! Горе, горе мені, наколи я не є для них провідником!!

Я є учителем, се значить: маю уряд, котрий є найгідніший і найважливіший на світі; бож кожний уряд може бути важнішим і гіднішим, як:

Учителя правди і чесноти для такої кількості несвідомих,

Заступника тільки родичів,
Духовного вітця тільки дітей,
Огородника в розсаднику громади,
Видимого ангела хоронителя дітей

Бога,
Хоронителя ціни св. Крови Ісуса,
Надзорця святині св. Духа,
Товариша і дороговказа тільки молодих паломників до Бога, їх вітця?

Тим всім маю бути яко учитель.

Т. Бий.

належну Туреччині квоту яко винагороду за держ. добри турецкі в Босні й Герцоговині, котрих Туреччина зрєкла ся в згаданій угоді.

Так само належалоб тепер полагати предлогу про прилуку Босни, котрої перше читанє наслідком замкнення держ. ради повинно відбутися наново. Речинцем 1-го цвітня обусловлене є удержавленє товариства держ. залізниць, а для широких народних верств має велику досягність предлога про суспільну безпеку. Наостанку випаде держ. раді приступити і до вибору д е л е г а ц і ї, бо з огляду на заострене межинародне положенє може міністерству загран. справ прийде нагло скликати сесию делегаций хоч би на короткий час.

Супроти сих важних для держави задач і погреб виринає знов мара обструкції бо, як вже в горі сказано, Слав. Союз заявив, що не хоче зрікати ся в потребі сего оружя і позбувати ся права подавани в держ. раді наглих внесень. З огляду на се, що Слав. Союз числить 125 членів, а в єго склад входять чєскі радикали, похопні до наглих внесень, треба числити ся з тим, що з відкритєм нової сесії появлять ся наглї внесєня, котрі затарасують дневний порядок так, що правительственні предлоги внесєні звичайним способом, не прийшлиб під обради.

Христ. суспільники запевняють вправді, що зєдинені німецкі сторонництва могли би успішно побороти таку обструкцію навіть 125 послів, однак можна сумнівати ся, чи сей тайний план, який христ. суспільники уложили для поборєня обструкції, доведе до успіху. Не булоб отже иншого способу до ухваленя правит. предлог, як дорога наглих внесєнь, для котрих треба більшости двох третин. Таку більшість зуміло зібрати тимчасове урядниче міністерство бар. Бінерта. Чи се повелоб ся тепер обновленому міністерству, се велике питанє внутрішньої політики, а відповідь на се питанє дуже непевна супроти недавньої погрози висловленої бар. Бінертови провідниками соціал-демократичного сторонництва, що оно хоче перейти до найострішої опозиції проти правительства теперішнього.

По конгрєсі.*)

Конгрєс тов-а „Просьвіти“, про який польські часописи не хотять знати, збуваючи вістку про него кількома стрічками, безперечно представив ся дуже поважно тай не буде він без далекосяглих наслідків на полі осьвідомленя закордонних братів-Українців. Аранжєри конгрєсу положили тут великі заслуги і їх солідну ідейну працю узвати мусить кождий обьєктивний критик, навіть совєсїйше ніж они самі, складаючи почесну президию з людий заслужених для „Просьвіти“.

Почесна „президия“ складалась безчєречно з поважних діячів на полі просьвіти й науки, складалась з „давних“ перших членів, та як раз повинна би була она як найбільше таких членів основателів чи „найстарших“ показати сьогодні зібраним синам широкої України.

*) Сю допись прислано нам давнійше. Для браку місця містимо її доперва инїй. — *Ред. Русл.*

Тож зовсім справедливо зараз таки по відчитаню членів почесної президії, можна було почути півголосний допит здивованя, чому поминено сьогодня, также не менше від деяких членів президії заслуженого діяча п. Олека. Барвіньского, якого прецїнь на попередньому сьвятї „Просьвіти“ в сали Нар. Дому витано, як того дня одиногого представителя найперших членів тов. „Просьвіта“! Тут рішучо не повинна була входити ніяка політика, мовляли гості, навіть противники п. О. Б. — Але річ звєна, що у нас у всяких товариствах, у всякій громадській справі перед веде „особиста справа“, яка нераз приносить немалу шкоду, бо замість єдинити, розбиває робітників на ниві народної праці. Як раз сьогодня показує ся в нашому народньому житю, яку кривду заподіяно народній українській ідеї тому, що зїгноровано в своїм часі горяче і рішуче наляганє п. О. Б. «вїтати раз з національного тіла згангренований боляк москвофільства»! — Не що инше прилізало нашу всеукраїнську ідею, як тільки кокетованє з партією твердих, політична консолїдация та всякі уступств! Але сьогодня все те пішло в непамять, як гєнеза всіх тих здобутків на полі нашого культурного житя, які в теперішних обставинах зовсім не збільшають ся, по уступленю з арени політичного діланя п. О. Барвіньского.

Та Хв. Редакция зволить прийняти до відомости, що я не виступаю тут як який оборонець особи п. О. Б., але йде мені о обьєктивну правду, бо сьогодня вже двоєчка правда єсть: — я рад би вказати нашим мужам напередовцям на примір серед польської суспільности, де нераз аж надто оцінюють ся всякі хочби найменші праці для національної ідеї мужів з ріжними поглядами і з ріжних партій. Нехай раз і між нами зацєпить ся аксіома, що „в хатї спорім між собою, але на дворї покажїм сьвітови нашу ідейну силу“!

Та вернім до конгрєсу.

Секційні засіданя обговорювали преріжні, дуже займаві теми з нашого народного житя по обох сторонах кордону. Особливо займали нас Галичан реферати українських делегатів, які прибули з ріжних сторін України і далекого Петербурга. На конгрєсі повзято велику силу проєктів праць, з котрих хочби десята часть здійснена піднесе нашу культурну ниву дуже високо. Та на одну річ призабуто: Полишено в супокою сьвященство по обох боках кордону, а через те в просьвітних питаннях створено широку прогалину, яку однак на будуче треба би конечно виповнити матеріялом завдалегідь нагромадженям.

Дуже цікавим питанєм булоб, подати на основі статистичних дат огляд, скільки сьвящеників в Галичині займає ся просьвітними справами, читальнями, та діяльностю поза межами свого села. Не менше цікавою річю булоб поданє огляду розвитку сільських шкіл, де працюють сьвященики народовці в порівнаню до місцевостий закарпатських. Сєсь справа, думаю, великого значія булаб для делегатів з за кордону, де православна церков в своїм крайнім розкладї, в моральнім упадку, стоїть на службі тайної царської поліції. Они прийшлиб до переконаня, що найбільшу заслугу в осьвідомленю галицких селян положили таки сьвідомі сьвященики, що найбільше живуть з селянами. Они побачилиб, що Україна без того чинника не може скоро прозріти, бо гурток міської інтелїгенції, віддїленої звичайно від сільского житя ріжними перепонами, не в силі засїяти сьвітла науки й просьвіти на широкій території 25 мільонового народу! Они би зрозуміли, що релїгїйне питанє, народна церков, жива проповідь є там не меншої ваги як всякі артельні кооперації, що народ без правдивої віри і щиря єї проповідників не двигнєть скоро культурно, не одушевить ся виспою національною ідеєю, ідеєю християньскої любови й волї, яку основою до своїх стремлїнь положили ще 1847 р. основателі Кирило-Методийского братства в Києві. Се питанє булоб викликало широку дискусю і може би зродило було певні проєкти до початкової праці на тому полі за кордо-

ном, звідки тільки мусить вийти почин, мусить проявитись стремлїне до відродженя на полі релїгїйного житя, яке сьогодня скрізь по Україні завмирає, або плодить ріжні касти.

З другої сторони ми би дізнались, який процент сьвящєнства на Україні подїляє стремлїня сьвітської осьвідомленої інтелїгенції, в яких сторонах працює на полі народної просьвіти духовєнство і школа, в яких сторонах ширять ся релїгїйні касти та о скільки можна числити на ідейну роботу сільского, зглядно міского духовєнства. Не малої ваги булоб дізнати ся про відносини українських селян до панів-поміщиків і відвортно, як також о скільки значїня має польська сільська інтелїгенція та єї костел в теперішнім часі для духового житя селян, себто чи стрїчають ся де аналогїчні в тім зглядї прояви до наших польско руских відносин. Сї проблеми остали сливе недоторкані на конгрєсі — задля чого належалоб тепер бодай дорогою прєси їх порушити та спрямувати деякі одиниці до праці на сьому полі, щоб підготовали точний звіт для будучого всеукраїнського конгрєсу.

Вкінци, як вже було раз порушено в „Русланї“, належалоб подбати, щоб в конгрєсі брали участь в більшім числі селяни з обох боків кордону як також і студенти висших наукових заведєнь з України, бо в їх руках спочиває найбільше сили до пропаганди національно-просьвітних ідей на Україні.

Можна також сподівати ся, що теперішні українські делегати не залишать по можности познакомити ширший сьвіт у себе з нашими культурними здобутками і всеукраїнськими стремлїнями, чим зможуть бодай почасті розбудити сильнійший духовий рух серед селяньского населєня за кордоном.

Отсах кілька слів особистого мого погляду, гадаю, зверне наших передових діячів подумати над повисшим питанєм, що рішучо чимало стоїть на вазї всенародної справи.

Сьвітський Правдолюб.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Die Zeit подає, що рада міністрів заявить ся за скликанєм державної ради на 9 марця.

N. fr. Presse довідєє ся, що частина міністрів є тої гадки, що би державну раду скликати доперва під конець марця, коли переговори зі сторонництвами принесуть остаточне виясненє положєня. Після иншої вісти постановила рада міністрів скликати парламент між 9. а 12. марця.

Правдоподібно державна рада збере ся в середудня 10. марця. Спільні делегации зберуть ся аж у вересні с. р.

Посольські круги захолять ся над справою запевненя спокійної праці в палаті. Позаяк правительство мусить бути приготовлене на опозицію зглядно на обструкцію, тому повєстала гадка рївнорядних засідань. Підіймають ся також голоси, пояснючі в сей спосіб § 6. регулямину палати, що президенти прислугує право ужити всіх середників отже і насили, усуваючи неслухняних послів, що би запевнити спокій в палаті. Докази прихильників того погляду не є дуже сильні. Перед вчєра довідали ся посольські круги, що др. Сильвестер від кількох дєнь веде переговори з проводирами в справі установленя поступованя сторонництва більшости. В нарадах беруть участь хр. суспільники, Поляки і соціалїсти. Того дня на запрошенє д-ра Сильвестра зібрала ся довірочна нарада при участі д-ра Гєсманна (хр.-с.), д-ра Гломбінського, д-ра Аллєра (соц.), бар. Морзея (хр.-соц.) і пп. Сильвестра, Кїярого,

етичної партії, д-ром Бравде, і після переведеної дискусії рішено резолюцію, яка вискажує повну згоду національно-жидівської партії в жидівським клубом. Конференція скінчила ся вибором езекутивного комітету, що має управляти дальшою політичною акцією партії, передовсім же евентуальною виборчою акцією. На чолі доповняючого комітету став др. Бравде.

— **Похоронні трамваї в Мексикі.** Добрий дохід з трамваєвих доріг в Мексикі мають власники трамваю. Ті власники віднаймають трамваєві дороги wraz з відповідно до сеї цілі збудованими возами до перевозу померших на місце вічного спочинку. Трамваєві похорони ділять ся на 8 клас. За похоронні трамваї I класу платять ся 700 франків, — але за се все відбуває ся з великою парадю: Караван багатий, візник і караванярі з факлями в ліберії, до каравану припряжених 6 коний, вкритих чорними опонами. VIII класу дуже скромненька. За похорон в тій класі платять ся 15 франків; караван тягне віслик, а погонич без ліберії підганяє его з боку. Плата за похоронні трамваї важить ся між 60 а 20 франками. Та похоронна процедура мешканців, дивна для нас, на стільки вже увійшла в загальне уживанє, що доходи власників трамваїв за погребові трамваї річно одержують по 400 до 450 тисяч франків.

— **Морози а учениці.** З Могилева подільського доносять: Для Могилівчан справжнє лихо тепер з морозом. Усі звикли, що цілу зиму тут мало коли бувають морози: коли на горах падає сніг і настають морози — низу падає дощ і рідко-рідко коли возьме мороз. Через се Могилівчани звикли раз в раз ходити в легенькій одежині. А отсе сеї зими доводить ся й одежину десь набувати і в хатах більше топити. Особливо після Різдва морози в 27° стали звичайними. Сі несподівані морози привели до комедного випадку в місцевій дівочій гімназії. Було се так: Коли почали ся морози, то наставниці оголосили ученицям, що як буде 20° морозу, они можуть не йти до гімназії. Одного дня мороз був досить великий, але не в кожній учениці є тепломір і ото деякі з 6-ої класи таки поприходили до школи. Тут они побачили, що морозу аж 23 степенів і думали загіртісь трохи, і йти до дому. Але на їх біду зявив ся учитель д. Бурчак, і загадав їм зараз же йти до класу, де почне ся его лекція. Се для учениць була несподіванка они не знали, що робити. „Педагог“ подумав, що они не хочуть йти вчити ся, і вибігши з класу, почав кричати, що він зараз же телеграфує в округ, щоб 6 кл. замкнено за бунт. Перелякані учениці побігли до класу і з страхом чекали, що то буде далі. Обиджений Бурчак на лекцію не прийшов. Замість него прийшла наставниця і почала вмовляти учениць перепрости Бурчака, бо инакше буде лихо. Учениці хоч не розуміли, за що їм перепрощувати Бурчака — одначе перепросили. „Педагог“ не телеграфував в округ, але наставляв на тому, щоб висліджені були провідниці сего „бунту“ і як слід покарані. Після розслідування покарано дві дівчини лихою нотою з обичаїв, а всі інші обниженем обичаїв о оден степен. Щоб на далі уникнути такого, начальство загадало ученицям дивити ся на ратуш, як на нїм є стяг — то не йти до гімназії, як нема, то йти. Та біда, що ратуш біля самої гімназії і сердечні все одно мусять йти з дому, щоб побачити, чи є той стяг.

Оповідки.

— **З Бережан.** Іспити на учителів народних шкіл перед іспитовою комісією в Бережанах розвічнуть ся дня 1. марця с. р. Зголошувати ся найпізнійше на день перед початком іспиту в дирекції гімназії о 11. год. рано.

Посмертні оповістки.

— **О. Альбин Федорович,** парох Бахова, по-рохницького деканата, упокоїв ся дня 20. с. м. в 61. р. життя а в 33. р. сьвященства. В. с. п.!

— **О. Віктор Решетилевич,** парох в Мокротині, жовківського деканата, упокоїв ся дня 22. с. м. в 55. р. життя. В. с. п.!

Наука, штука і література

— **Франц Коковський. Настрої.** Накладом Андрія Куриласа. Чернівці 1909. Стор. 64, 32-ки. — Є се збірка поезий, переважно еротичного змісту, попереджена вступом Богдана Ленкого.

Телеграми

з дня 26. лютого.

Білгород. Міністер публ. робіт Пасич, провідник сербських старорадикалів, заявив в старорадикальнім клубі, що належить зосередити всі народні сили в однім кабинеті з огляду на то, що вже може кілька днів ділить Сербію від хвилі, коли долю сербського народу буде рішати оруже.

Відень. Fremdenblatt доносить, що державна рада збере ся знова в середу дня 10. марця.

Будапешт. Сейм прийняв закон про контингент новобранців.

Банкова комісія сейму зістала скликана на день 2. марця.

Телефон 783. — Конто щадниці поштової 25.261.

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“

у Львові, ул. Руска ч. 20. (власний дім).

приймає обезпеченя будинків, збіжа і зварядів господарських, від шкід огневих під корисними усливами, числить умірковані премії за обезпеченя,

ліквідує шкоди безпроводочно по по-жарі,

уділяє обезпеченим членам з річної надвижки звороті.

За рік 1908 припадає на користь членів зворот 15%.

Поліси „Дністра“ приймає при позичках Банк краєвий у Львові і в Чернівцях, Галицька Каса Ощадности, Руска Щадниця і інші каси ощадности.

Через „Дністер“ можна асекуровати ся на житє в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові. Інформації до обезпечень уділяють агенції „Дністра“.

Зголшевя письменних господарів о агенцію приймають ся тільки з таких громад, де еще не робить инший агент „Дністра“.

Фонди „Дністра“ 31/12. 1908 виносять: Фонд резервовий і резерва премій К 1,865.540.—; инші фонди К 458.564.—; разом К 2,324.104.—

Канцелярії Товариства отворені для сторін від год. 8—3.

Colosseum
В пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
Нова сензацийна програма
від 16. до 28. лютого 1908.
Щоденно о 8. год. вечер представлєне. В неділі і сьвята 2 представлєня о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлєне. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках торговлях і крамницях лише туток і паперців з першої галицько-руської фабрики Евгєна Білінського в Збаражї.
З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурситов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по сьвященниках.
Держім ся покликую:
Свій до свого!

Др. К. Леванговский
Львів, пл. Талицька 7. (хаг Цєнтраль. кавархєю).
Витяганє, пльомбованє, вставлюванє зубів без болю.

Важне для Селян!
Від 500 до 1500 К машина до виробу цементового промислу. Одна машина виробляє дві дахівки на раз, денно 500 штук. Цегол 1500 до 3000 штук денно.
На складі:
Дім комісово-тововельний
І Зубика
18(3-?) Львів, ул. Млиарська ч. 2.

ХТО
себе або свої діти від
Кашлю, хрипки, катару, флегми, заката-реня устної ями, коклюшу і горляного кашлю хоче увільнити, най купує лікарско випробовані і поручені
КАЙЗЕР'А
Brust-Caramellen
з трєма яличками.
5.500 нотарияльно потверджених сьвідощтє на то.
Пачка 20 і 40 сотинів. Доза 80 сотинів. Можна дістати у всіх аптиках і дроґуєриях.
(15—24)

В книгарні Тов. ім. Шевченка можна купити:
1) Розважания про терпіня І. Хр. — Ул. о. Е. Гузар. — Ціна 1 К без п. пер.
2) Розважания про терпіня І. Хр. для шкільних дітїй. Ул. о. Ев. Гузар. Ціна 50 с. без п. почт.
3) Боротьба Дрепера з вірою. Н. Л. — Ціна 40 сот. без п. почт.

Образи Шевченка, Хмельницького, Котляревського, Лисенка від 6—200 К. Фігурки з гіпсу а 80 с і 1-20 К. Краватки, гердани, сорочки, фартушки, шапки сокільські і козацькі, альбоми, перфуми, спинки, брошки і шпильки з гербом, тутки і паперці ріжного рода поручають. — *Склады „Сокільського Базару“ у Львові і Стрию.*

